

ঈশ্বৰে বেয়াৰ পৰা ভাল বস্তু উলিয়ায়

প্ৰাৰ্থনা : “মৰমিয়াল প্ৰভু, তোমাত বিশ্বাস কৰা সকলোৰ ভালৰ বাবেই যে সকলোবোৰ কাম কৰা এই কথা ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক দেখুৱাই দিবলৈ এই পাঠটি যেন তুমি অনুগ্ৰহ কৰি ব্যৱহাৰ কৰা।”

ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক শিকিবলগীয়া এই সকলোবোৰ কাম বা যিকোনো এটা কাম বাছি লওঁক।

যদি সুবিধা হয়, ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক এই ছবিখন বং কৰিব দিয়ক।

এটি ডাঙৰ ল'ৰা/ছোৱালী বা এজন জ্যেষ্ঠলোকক পাঁচনিৰকস্ম ২৭ঃ১৩-২৮ঃ১০ পদ পঢ়িব দিয়ক। এই গল্পটোত ঈশ্বৰে কেনেকৈ তেওঁৰ লোকবিলাকক, একেবাৰে বেয়া অৱস্থাৰ সময়তো জগতলৈ শুভ বাতৰি আৰু আশীৰ্ব্বাদ কঢ়িয়াই অনাত ব্যৱহাৰ কৰে সেই বিষয়ে দেখুৱাই দিছে।

ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক এই প্ৰশ্ন সোধক।

- পৌলে কেনেকৈ জানিছিল যে জাহাজত থকা মানুহবোৰে ধুমুহাত নমৰে? (উত্তৰ : পাঁচনিকস্ম ২৭ঃ২৩-২৫ পদ)
- পৌলৰ বাবে ঈশ্বৰৰ আঁচনি কি আছিল? (২৭ঃ২৪)।
- মিলিতাৰ মানুহবিলাকে কিয় পৌলক ঈশ্বৰ বুলি ভাবিছিল? (২৮ঃ৫-৬)
- মিলিতাৰ মানুহবিলাকে তেওঁলোকৰ দ্বীপলৈ পৌলে সুস্থতা লৈ অহাৰ বাবে কেনেকৈ ধন্যবাদ দিছিল? (২৮ঃ১০)
- পৌলৰ কাৰণে যি বেয়া আছিল তাক আনৰ বাবে ভাল হ'বলৈ ঈশ্বৰে কেনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰিছিল?

পৌলৰ জাহাজ ভঙা গল্পটোৰ একাংশ নাটক কৰক

ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক ডাঙৰবিলাকৰ সহায়ত যাতে এই চুটি নাটকখন মুখ্য সমজুৱা উপাসনাৰ সময়ত কৰি দেখুৱাব পাৰে তাৰ বাবে উপাসনা চলাওঁতা গৰাকীৰ লগত ঠিক কৰি লওঁক। যদি আটাইবোৰ ভাওঁ ল'বলৈ যথেষ্ট সংখ্যক ল'ৰা-ছোৱালী আপোনাৰ নাই, তেন্তে ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক সহায় কৰিবলৈ কওঁক। খ্ৰীষ্টক জানিবলৈ তেওঁলোকক সহায় কৰাৰ এইটোৱেই ভাল উপায়। ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক সংলাপৰ প্ৰত্যেকটো শব্দ মুখস্থ কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই; মাত্ৰ প্ৰত্যেক ল'ৰা-ছোৱালীয়ে যেন কি কব লাগে সেই বিষয়ে সাধাৰণ ভাৱটো থাকে সেইটো নিশ্চিত কৰক।

ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালী বা জ্যেষ্ঠ এজনক এইবোৰ ভাও ল'ব দিয়ক।

- বৰ্ণনাকাৰী : গল্পটো সংক্ষেপে কওঁক আৰু ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকে কি কব লাগে তাক মনত পৰিবলৈ সহায় কৰক।
- পৌল
- পুৱিয় : পৌলক তেওঁৰ ঘৰলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰাজন
সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকক এইবোৰ ভাও ল'ব দিয়ক।
- জাহাজৰ প্ৰধান কৰ্মচাৰী
- জাহাজত নৌ চালকবোৰ
- জুইৰ চাৰিওফালে মিলিতাৰ মানুহবিলাক।

নাটক; ১ ভাগ : ধুমুহা (পাঁচনিকৰ্ম ২৭:১৩-৩০)

বৰ্ণনাকাৰী : পাঁচনিকৰ্ম ২৭:১৩-৩০ পদলৈকে গল্পটোৰ প্ৰথম অংশ মুখস্থ অথবা পঢ়ি কয়। কয়, “নৌ চালকবিলাকে কি চিঞৰিছে শুনা।”

নৌচালক : চিঞৰে, “এই ধুমুহাতো মোৰ ভয় লাগিছে।” “আমি আটায়ে মৰিম।”

বৰ্ণনাকাৰী : শুনা পৌলে কি চিঞৰিছে।

পৌল : চিঞৰে, “নৌচালকসকল জাহাজখন এৰি নিদিবা ! আমি আটায়ে বাচিম কাৰণ ঈশ্বৰে মোৰ বাবে কৰিবলগীয়া কাম থৈছে।

নাটক; ২ ভাগ : জাহাজখন ভাগি পৰিল (পাঁচনিকৰ্ম ২৭:৩১-৪৪)

বৰ্ণনাকাৰী : পাঁচনিকৰ্ম ২৭:৩১-৪৪ পদৰ গল্পটোৰ দ্বিতীয় অংশখিনি কওঁক।

কয় : “শুনা প্ৰধান কৰ্মচাৰীজনে কি চিঞৰিছে।

প্ৰধান কৰ্মচাৰী : চিঞৰে, “আমি ডুবিব ধৰিছো, টক্কা এটুকুৰা ধৰা ! পাৰলৈ সাহুঁৰি যোৱা”।

৩ ভাগ : সাপ আৰু জুই (পাঁচনিকৰ্ম ২৮:১-৬)

বৰ্ণনাকাৰী : পাঁচনিকৰ্ম ২৮:১-৬ পদলৈকে গল্পটোৰ তৃতীয় অংশটো কওঁক।

কয় : “শুনা মানুহবিলাকে কি চিঞৰিছে।

জুইৰ ওচৰৰ মানুহবিলাক : চিঞৰে “চোৱা বিষাক্ত সাপটোএও তেওঁক কামুৰিলে !” তেওঁ সেইডাল জোকাৰি জুইত পেলাই দিলে। “তেওঁৰ হাতখন অলপো ফুলি উঠা নাই।”

পুৱিয় : “মই আঁচৰিত হৈছো সাপটোৱে যে তোমাৰ একো অনিষ্ট কৰা নাই। তোমাৰ ঈশ্বৰ শক্তিমন্ত্ৰ, অনুগ্রহ কৰি মোৰ ঘৰলৈ আহাঁ।”

৪ ভাগ : পুৱিয়'ৰ পিতৃ আৰোগ্য হ'ল (পাঁচনিকৰ্ম ২৮:৭-১০)

বৰ্ণনাকাৰী : পাঁচনিকৰ্ম ২৮:৭-১০ পদৰ পৰা গল্পটোৰ ৪ৰ্থ অংশখিনি কয়। কয়, শুনা মিলিতাৰ মানুহবিলাকে কি চিঞৰিছে।

মানুহবিলাক : চিঞৰে, “তেওঁৰ ঈশ্বৰে আমাৰ চলাওঁতাৰ দেউতাক আৰোগ্য কৰিলে।” অনুগ্রহ কৰি মোৰ বেমাৰী মাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ আহঁকচোন!” “আহঁক মোৰ ভাইৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক।”

বৰ্ণনাকাৰী : নাটকখন শেষ হ'ল বুলি বুজাই দিয়ে। ল'ৰা-ছোৱালী আৰু জ্যেষ্ঠসকলক শুনাৰ বাবে ধন্যবাদ দিয়ক।

সোধক : ঈশ্বৰে আমাৰ জীৱনত ঘটা বেদনাদায়ক অৱস্থাবোৰ কেনেকৈ ভাল অৱস্থা কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰে তাৰ আন উদাহৰণবোৰ কি কি? (ল'ৰা-ছোৱালী আৰু জ্যেষ্ঠবিলাকক উদাহৰণবোৰ দিবলৈ কওঁক)।

উপাসনা চলাওঁতাজনৰ লগত ঠিক কৰি লওঁক যেন ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকে...

- নাটকখন উপাসনাৰ সময়ত ডাঙৰবিলাকৰ আগত দেখুৱাব পাৰে।
- এই পাঠ্যৰ আৰম্ভনিৰ ওচৰতে দিয়া তালিকাখনৰ পৰা প্ৰশ্নবোৰ ডাঙৰবিলাকক সুধক।
- তেওঁলোকে যুগুত কাৰ যিকোনো বিষয় বা কবিতা আগবঢ়াবলৈ।

ৰোমীয়া ৮ঃ২৮ পদ মুখস্থ কৰক।

জুইত পৰিব ধৰা সাপ এডালৰ ছবি আঁকক। ডাঙৰবিলাকে সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকক সহায় কৰক। পিছৰ উপাসনাৰ সময়ত ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকক তেওঁলোকৰ ছবিবোৰ ডাঙৰক দেখুৱাবলৈ দিয়ক। আৰু ই ঈশ্বৰে চয়তানক পৰাজয় কৰা বুজাইছে বুলি বৰ্ণনা কৰক।

কবিতা। তিনিগৰাকী ল'ৰা-ছোৱালীক গীতমালা ৬৯ পদবোৰ আগবঢ়াবলৈ দিয়ক।

হে ঈশ্বৰ, মোক পৰিত্ৰাণ কৰা;

কিয়নো জলসমূহ মোৰ প্ৰাণলৈকে উঠিছে;

মই আথাউনি বোকাত তল গৈছো, থিয় হ'বলৈ ঠাই নাই;

অগাধ জলত পৰিলোঁ, ধল পানীয়ে মোক তল নিয়ালে।

মই চিঞৰি চিঞৰি ভাগিলোঁ, মোৰ ডিঙি শুকাল;

কিয়নো তোমাৰ গৃহৰ নিমিত্তে হোৱা মোৰ উৎসাহ-অগ্নিয়ে মোক গ্ৰাস কৰিলে;

আৰু তোমাক নিন্দা কৰোঁতাবোৰৰ নিন্দা মোৰ ওপৰত পৰিল।

সিঁহতে মোক আহাৰৰ নিমিত্তে বিহ দিলে

আৰু মোৰ পিয়াহত সিঁহতে মোক টেঙাৰস পান কৰালে।

তোমাৰ দাসৰ পৰা তোমাৰ মুখ নুলুকুৱাবা, শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া। কাৰণ মই সঙ্কটত আছোঁ;

তোমাৰ পৰিত্ৰাণে, হে ঈশ্বৰ, মোক ৰক্ষা কৰক।

ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক এটা কবিতা, গান, বা চুটি গল্প লিখিবলৈ বা ঈশ্বৰে বেয়াৰ পৰা কিবা ভাল অৱস্থালৈ অনা যি দেখিছে তাৰ উদাহৰণৰ এটি সাক্ষ্য দিবলৈ দিয়ক।

প্ৰাৰ্থনা : “মৰমিয়াল ঈশ্বৰ, আমি তোমাত বিশ্বাস কৰোঁ যে আমাৰ জীৱনত বা আন কাৰোবাৰ জীৱনত হোৱা বেয়া অৱস্থাৰ পৰা তুমি আমাক ভাল অৱস্থালৈকো লৈ আনা, আমাৰ জীৱনত বেয়া সময়বোৰ থাকিলেও যেন তোমাক আনন্দ মনেৰে সেৱা কৰি যাব পাৰোঁ এনে সহায় আমাক কৰা। যীচুৰ নামত।